

Bauer Gabriella

1927. június 14-én született Budapesten Bauer (Weisz) Gabriella, a Soproni Óvónőképző Intézet magyar tanára, értékes tankönyvek szerzője, a német nemzetiségi óvónőképzés úttörője.

Munkáscsaládból származott, édesapja vasesztergályos volt. 1945-ben érettségizett a Baár-Madas leánygimnáziumban, és 1952-ben szerezte meg magyar-német szakos oklevelét az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Munkába állásától haláláig az óvónőképzés ügyét szolgálta. Előbb a középfokú Állami Óvóképzőben, 1951-től – a felsőfokú képzés megindulásának évétől – a soproni Óvónőképző Intézet magyar tanszékén tanított. Nagy műveltségű, sokoldalú, tantárgyait magával ragadóan tanító, szaktudományát pedig országos rangon művelő tanár volt. Tagja volt a hazai kisgyermeknevelést új alapokra helyező elvi útmutató, „Az óvodai nevelés programja” szerzői kollektívájának, és olyan kulcsfontosságú posztokon vállalt szerepet, mint a Móra Könyvkiadó lektori munkaközössége, a Kisgyermeknevelési Szakosztály és a Német Nemzetiségi Szakbizottság. Rendszeresen, következetesen, imponáló munkabírással dolgozott. Mintegy száz publikációja és az óvónők nemzedékeit pallérozó tankönyvei (Gyermekirodalom, Az irodalmi nevelés módszertana) egyaránt bizonyítják erre. A magyar gyermekirodalom története című kandidátusi értekezése elhatalmasodó betegsége miatt félbemaradt. „Megkaptam az obsitot” - mondta szomorkás megsejtéssel, amikor 1978-ban átvette élete első és utolsó kitüntetését. Hátralévő hónapjait már a halál árnyékában élte, de hallatlan lelkierejével viselte sorsát.

1980. május 3-án hunyt el. Hamvait a Szent Mihály temetőben helyezték örök nyugalomra. Azok közé az elkötelezett szakemberek közé tartozott, akik az életüket tették a hazai óvónőképzés felemelésére, a képző intézetek főiskolai rangjának elnyerésére.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint, 2000. p. 248.